

qui adhuc lacte potantur: non solido cibo pascunt: sed illis dico qui iam manducant solidum cibū: Jam vident esse pfecti: quia intelligunt equalitatē verbi cum patre. Ad huc non sic vident: quomō videndum est facie ad faciē: adhuc ex parte in enigmate. **Currant ergo:** qz cum via finita fuerit: tūc redimus ad patriam. **Currant currant:** extendant se. **Quotq̄t q̄ pfecti hoc sapiam?** Et si qd̄ alit̄ sapitis: h̄ quoq̄ vobis de⁹ reuelabit. **Si forte erras in aliq̄: q̄re nō redis ad lac matris:** Quia si nō extollimini: quia si non exaltatis cor vestrū: quia si nō ingredimini in mirabilib⁹ sup vos: sed seruatis humilitatē: reuelabit vobis de⁹ qd̄ aliter sapitis. **Si autē hoc ipsum qd̄ aliter sapitis defendere vultis: et p̄tinaciter astruere: et contra pacē ecclesie: fit vobis maledictū hoc quod dixit: sup matrem cum estis et foris a lacte separabimini: foris a visceribus matris fame moriemini.** Si autem pseueraueritis ī pace catholica: si quid forte aliter sapitis q̄ oportet sapere: deus vobis reuelabit humilibus. **Quare? Quia deus supbis resistit: humilib⁹ autē dat gratiā.** Ideo ad hoc conclusit psalmus. **Speret israel in domino: ex hoc nūc et vsq̄ in seculum.** Qd̄ em̄ scriptū ē grece: αφο του πυρ και εως του αιωπος: h̄ ē positū: ex h̄ nūc et vsq̄ in seculū. S; nō sēp seculi nomē hoc seculū significat: sed aliquādo eternitatē: quia eternū duobus modis intelligit: vsq̄ in eternū: id est aut semp sine fine: aut quousq̄ veniamus ad eternitatē. **Hic ergo quomodo intelligendū est: Quousq̄ veniamus ad eternitatē speremus in domnū deum: quia cum venerimus ad eternitatem iam spes nō erit: sed ip̄a res erit.**

**Explicit Tractatus de ps. CXXX.**

**Incipit Tractatus de ps. CXXXI.**

**I**ustum quidē erat carissimi: vt fratrem potius audirem⁹ colligā meū: p̄sentem omnibus nobis. Et modo nō negauit: sed distulit. Et ideo hoc indico caritati vestre: vt mecū p̄missum teneatis. **Nō fuit autē absurdum caritati vestre: vt prior obtemperarē iubenti.** **Extorsit em̄ mihi vt esset modo auditor meus: eo sane pacto vt et ego sim ip̄ius: quia in ip̄a caritate omnes eius auditores sumus: qui vnus nobis in celo magister est.** Ergo animū intendite ad psalmū: quem in ordine sicut notis tractandū habemus. **Est etiam ipse p̄notat⁹. Canticū graduū. Et aliquāto**

ceteris sub eodē titulo plior. **Nō q̄ imo⁹ remur: nisi vbi necessitas coegerit: vt totus si dñs p̄miserit explicare possim⁹: qz et vos nō tāq̄ rudes oīa debet̄ audire: aliqd̄ et de p̄terit̄ auditionib⁹ adiuuare nos debet̄: ne omnia tanq̄ noua a nobis dici necesse sit. Et noui quidē esse debem⁹: quia vetustas nobis obzipere nō debet: sed etiā crescendū et p̄ficiendū est. **Be ipso quippe p̄fectu ait ap̄tus. Et si exterior homo noster corrūpitur: sed interior renouat̄ de die in diem. Non sic p̄ficiamus vt ex nouis veteres efficiamur: sed ip̄a nouitas crescat.****

**Expositio psalmi.**

**M**emento domine **Dauid:** et **omnis māsfuetudinis eius.** **Sicut iurauit domino: votum vouit deo Jacob. Dauid fm fidem rerū gestarū vnus homo erat: rex isrl: filius Jesse. Erat quidē et ip̄e māsfuetus: sicut eū indicat atq̄ cōmendat scriptura diuina: et ita mansuetus vt nec p̄secutori suo Sauli malū pro malo reddiderit. Seruauit autē erga eū tantā humilitatē: vt illum regem fateret̄: se aut̄ canē: et nō p̄terue: nec supbe cū esset in deo potentior: r̄idebat regi: sed euz placare potius affectabat humilitate q̄ cōcitare supbia. Etiam in potestate dat⁹ ē ei Saul: et h̄ a dño deo vt ei faceret quicqd̄ vellet. Sed qz non p̄ceptū illi erat vt occideret: sed tm̄ in potestate datum illi erat. Licet aut̄ homini vti potestate sua: ad lenitatem potius deflexit qd̄ ei deus concessit: qui si vellet occidere: careret inimico. Sed quomō diceret: **Dimitte mihi debita mea: sic et ego dimitto debitorib⁹ meis: In speluncam intrauit Saul vbi erat Dauid: nesciens q̄ illic esset Dauid: ad necessaria ventris ille intrauit: surrexit Dauid sensim et lente post ip̄m: precipit illi de veste panniculū quem illi ostēderet: vt nosset q̄a habebat illum in potestate: et non necessitate: sed voluntate pepcerat: et noluit occidē.****

**Fortē ipsam mansuetudinē commendauit modo dicens: Memento domine Dauid et omnis māsfuetudinis eius. Hoc fm rerū gestarū fidem quā scriptura diuina vt diximus continet: Sed solemus in psalmis nō ad litteram attendere sicut in omni p̄phetia: sed p̄ litteram scrutari mysteria. Et meminit caritas vestra: quia cuiusdaz hominis vocem in omnib⁹ psalmis solemus audire: quia vnus habet caput et corpus. Caput autem in celo est: sed corpus in terras**

Et quo p̄cessit caput: et corpus secuturū ē.  
 Et iam nō dico quis caput sit: qui corpus  
 sint: quia scientibus loquor. **C**ōmendatur  
 ergo humilitas Dauid: cōmendat māsue-  
 tudo Dauid: et dicit deo: **M**emento do-  
 mine Dauid et omnis māsuetudinis eius.  
**A**d quā rem memēto domine Dauid: **S**i-  
 cut iuravit domino votū vouit deo Jacob.  
**E**rgo ad hoc memēto: vt impleat qđ p̄mi-  
 sit. **I**p̄e Dauid vouit tanq̄ i potestate ha-  
 bēs: et rogat deuz: vt impleat qđ vouit. **E**st  
 deuotio vouētis: sed est humilitas dep̄can-  
 tis. **N**emo p̄sumat viribus suis: s̄ reddere  
 qđ vouerit. **Q**ui te hortat vt voueas: ipse  
 adiuuat vt reddas. **Q**uid ergo vouit vide  
 amus: et hinc intelligimus quēadmodum  
 sit accipiendū i figura Dauid. **D**auid aut̄  
 interpretat: manu fortis. **E**rat em̄ magn⁹ bel-  
 ligerator: p̄sumens quidem de domino deo  
 suo confecit bella omnia: prostravit omnes  
 inimicos suos deo se adiuuāte: quēadmo-  
 dum se habebat illius imperij dispensatio:  
 p̄figurans tamē fortem manu quēdam i ad  
 debellandos inimicos: diabolu et angelos  
 eius. **H**os aut̄ inimicos ecclesia debellat.  
**E**t quō debellat: **M**āsuetudie. **M**āsuetu-  
 dine em̄ ip̄e rex noster vicit diabolu. **S**eui-  
 ebat ille: ille sufferebat. **V**ictus est qui seui-  
 ebat: vicit qui sufferebat. **I**n ista māsuetu-  
 dine corp⁹ christi qđ est ecclesia vincit ini-  
 micos. **S**it manu fortis: opando vincat. **U**t  
 autē corpus christi est: et templū: et domus:  
 et ciuitas: et ille qui caput corporis est: et ha-  
 bitator domus est: et sanctificator templi ē:  
 et rex ciuitatis est: quomō ecclesia oīa illa:  
 sic christus omnia ista. **Q**uid ergo vouim⁹  
 deo: nisi vt simus templū dei: **N**ihil grat⁹  
 ei possumus offerre: q̄ vt dicam⁹ ei qđ di-  
 cit in **E**saia: **P**osside nos. **E**quidē in istis  
 possessionib⁹ terrenis patrifamilias p̄stat:  
 quādo ei datur possessio: **N**ō sic ē possessio  
 que est ecclesia: **I**p̄i possessioni prestat vt a  
 tali possideat. **Q**uid ergo dicit: **S**icut iu-  
 ravit domino votū vouit deo Jacob. **V**i-  
 deamus qđ votū ē: nisi vt simus templum  
 dei. **N**ihil gratius ei possum⁹ offerre: q̄ iu-  
 rare. **I**urare est aut̄ firme p̄mittere. **A**tten-  
 dite votuz hoc: id est qđ vouerat: quo ar-  
 dore vouerit: quo amore: quo desiderio: et  
 tamē ad hoc implendū: dominū deprecatur  
 est dicēs. **M**emento domine Dauid et om-  
 nis māsuetudinis eius. **I**n hac māsuetudi-  
 ne votum vouit: vt sit dom⁹ dei. **S**i in-  
 troiero i tabernaculū domus mee:

si ascendero i sup lectum strati mei.  
**S**i dederō somnū oculis meis:  
**P**ax visus est dicere: somnū oculis meis.  
**E**t palpebris meis dormitationē.  
**E**t requiem temporibus meis  
**S**i dederō: i quo ad usq̄ iueniā locū  
 domino tabernaculū deo Jacob.  
**U**bi querebat locū domino: **S**i māsuetus  
 erat: in se querebat. **Q**uomō est em̄ locus  
 domini: **A**udi p̄phetā. **S**uper quē requi-  
 escet spiritus meus: **S**up humilē et quietū  
 et tremētē verba mea. **U**is ergo esse locus  
 domini: **E**to humilis et quietus: et tremens  
 verba dei: et tu ip̄e efficiaris qđ queris. **S**i  
 em̄ in te nō fiat quod queris: in altero quid  
 tibi p̄dest: **O**perat quidē deus aliqñ per  
 euangelistā salutem alterius: tm̄ si ip̄e dicit  
 et nō facit: et fit p̄ linguā eius i alio locus do-  
 mino: non aut̄ fit ip̄e locus dño. **Q**ui autē  
 que docet bene facit: et sic docet: fit loc⁹ do-  
 mino cum eo quē docet: **Q**uia oēs creden-  
 tes vnū locum faciunt domino. **I**n corde  
 em̄ habet locum dñs: qz vnū cor ē omniū  
 in caritate copulatoz. **Q**uamulta milia cre-  
 diderūt fratres mei: qñ precia rerum suarū  
 posuerūt ad pedes apostolorū. **S**ed quid  
 de illis dicit scriptura: **L**erte facti sunt tem-  
 plū dei: non tm̄ templum dei singuli: sed et  
 omnes simul templū dei. **F**acti sunt ḡ loc⁹  
 dño. **E**t vt noueritis: qz vnus loc⁹ factus  
 est dño i omniū: scriptura dicit: **E**rat illis  
 anima vna: et cor vnū in deū. **A**dulti aut̄ ne  
 faciāt locū dño: sua q̄rūt: sua diligūt: p̄tate  
 sua gaudēt: priuatū suū cōcupiscunt. **Q**ui  
 aut̄ vult facere locū dño: non de priuato: s̄  
 de cōi debet gaudē. **H**oc illi fecerūt de reb⁹  
 suis priuatis: fecerūt illas cōmunes. **Q**đ ha-  
 bebāt suū nūqđ amiserūt: **S**i solū haberēt  
 et vnusquisqz suū haberet: hoc solum habe-  
 ret qđ suū habebat. **U**t autē qđ p̄riuum  
 erat cōmune fecit: et ea que erāt ceteroz ip̄i  
 facta sunt. **I**ntēdat caritas vestra: qz p̄pter  
 illa q̄ singuli possidem⁹: existūt lites: inimi-  
 citie: discordie: bella: inf̄ homies tumult⁹:  
 dissensioēs aduersū se: scandala: peccata:  
 iniqtates: homicidia. **P**ropter que: p̄pter  
 ip̄a que singuli possidem⁹. **N**ūquid p̄pter  
 ista q̄ cōiter possidem⁹ litigam⁹: **A**erē istuz  
 cōiter ducim⁹: solē cōiter omnes videmus:  
**B**eati ḡ q̄ sic faciūt locū dño: vt priuato suo  
 nō gaudeāt. **T**alē em̄ describebat iste q̄ di-  
 cebat: **S**i introiero in tabernaculū domus  
 mee: priuatū h̄ erat: **S**ciebat priuato se impe-  
 diri: ne faceret locū dño: et ea cōmemorat q̄

Alia lra  
i in

Alia lra.  
i nō habet  
i donec.

Alia lra.  
i nō habet  
i donec.

ad seipm ptinebant: **N**ō introibo in tabernaculū dom' mee donec inueniā. **Q**uid? **C**ū inueneris locū dñi: intrabis i tabernaculū tuū: **A**n ipm erit tabernaculū tuū: vbi inueneris locuz dñi: **Q**uare? **Q**uia ipse eris locus dñi: et cum eis qui fuerint locus dñi vnū eris. **A**bstineamus ergo nos fratres a possessione rei puate: aut ab amore si non possum' a possēōe: et facim' locum dñi. **M**ultū est a me ait aliquis: **S**ed vide qd sis facturuz locum dñi. **S**i vellet apud te hospitū habere aliquis senator: non dico senator: pcurator alicui' magni fm seculū: et diceret: offendit me quiddā in domo tua: et si amares: hoc auferres tñ: ne cum offenderes ad cui' amicitia ambires. **E**t qd tibi pdest homis amicitia? **F**orte ibi non soluz vllū auxiliū: sed et piculū inuenires. **N**am multi non picitabant anteq̄ maiorib' iungerent: exoptarūt maiorū amicitias: vt maiora picula incurrerēt. **S**ecurus opta amicitia christi: **H**ospitari apud te vult: fac illi locum. **Q**uid est fac illi locū? **N**oli amare teipm: illū ama. **S**i te amaueris claudis cōtra illū: si ipm amaueris: aperis illi. **S**i aut aperueris et intrauerit: nō peries amando te: si inueneris cū amate. **S**i introiero i tabernaculū domus mee: si ascendero super lectū strati mei. **P**riuate em̄ res ipa vbi homo acquiescit: supbos facit. **I**deo dixit: si ascendero. **I**n rē quā puatim quisq̄ possidet: necesse est supbus sit. **I**nde se em̄ tēdit hō ad hominē: cū ambo sint caro. **Q**uid ē hō fratres: **C**aro. **E**t qd est alter hō: **A**ltera caro. **E**t tñ caro diues extēdit se contra carnē pauperē: quasi aliqd illa caro attulerit: qñ nata est: aut aliqd auferat: qñ morit'. **A**d hoc plus habuit: vt plus tumeret. **I**ste aut q̄ vult inuenire locū dñi dicit: **S**i ascendero sup lectū strati mei: si dederō somnuz oculis meis. **M**ulti em̄ cū dormiūt nō faciunt locum dñi. **L**ales excitat apls: **S**urge qui dormis: et exurge a mortuis: et illuminabit te christ'. **E**t alio loco. **N**os autē qui diei sum' vigilem': et sobriū sum'. **N**ā q̄ dormiūt: nocte dormiūt: et q̄ iebriāt: nocte ebrū sunt. **N**octē dicēs iniquitatē: in q̄ illi obdormiūt cupiēdo ista terrena. **E**t omnes iste felicitates q̄ vident' seculi somnia sunt dormientū. **E**t quō qui videt thesauros in somnis dormiēs diues est: sed euigilabit et pauper erit: **S**ic omnia ista vana hui' seculi: de quib' homies gaudēt: i somno gaudēt: euigilabūt qñ nolūt: si nō mō euigilāt qñ vtile

est: et inueniēt somnia illa fuisse: et trāsisse sicut dicit scriptura: veluti somniū exurgēt'. **E**t alio loco. **D**ormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt omnes viri diuitiarū in manib' suis. **D**ormierūt somnū suū: finit' est somnus: et nihil inuenerūt in manib' suis: qz in somnis videbāt diuitias transitoras. **I**te q̄ qui vult inuenire locum dñi: dixit etiā: si dederō somnū oculis meis. **S**ūt aut quiddā qui nō dormiūt: s̄ dormitāt: **A**liquā tū retrahit se ab amore tpaliū: et rursus reuoluitur in eum: q̄si dormitātes caput crebro inclināt. **E**uigila: excute somnū: dormitādo casurus es. **N**ō vult psalmus oculis suis dare somnū: nec palpebris dormitationē: cum qui vult inuenire locuz domino. **N**ec requiē inqt̄ tēporib' meis. **A**reque tēporū somnus venit ad oculos. **T**empora circa oculos sunt: veluti futur' somnus grauedo tēporū est. **N**ā omnib' dormituris grauari tēpora incipiūt: et cum senserint sibi grauari tēpora: iam iminet somnus: **Q**ui si dand' ē oculis: dat requiē tēporib' suis: et venit somn'. **S**i non dederit requiē tēporib' suis nō venit somn'. **C**ū ergo cepit te aliqd tpale delectari ad peccatū: iam grauant' tibi tēpora. **V**is euigilare et nō dormire: nec dormitare: **N**oli te credere tali delectatiōi: maiores dolores habebit q̄ suauitates. **I**sta cogitatiōe quasi cōfricās frontē: excutis somnū: et paras locū dñi: donec inuenias locū dñi: tabernaculū deo Jacob. **Q**uā aliqui dicit: tabernaculū dei dom' dei: et domus dei tabernaculū dei: distinctius tñ accipit fratres carissimi tabernaculū ecclesia fm hoc tēpus. **D**omus aut ecclesia celestis hierlm quo ibimus. **T**abernaculū em̄ tanq̄ militatiū et pugnatiū: tabernaculū militū in pinctu in expeditione. **V**si cōtubernales dicunt milites: quasi tabernacula eadē habitātes. **Q**uā ergo habem' hostē cum quo pugnem': tabernaculū deo facim'. **C**ū autē trāsierit tēpus pugne: et venerit pax illa q̄ pcellit omnē intellectū: sicut dicit apłus: **E**t pax dei q̄ pcellit omnē intellectū. **Q**uā tñ em̄ cogitaueris de pace illa: minus eā capit animus adhuc in ista corpis grauedine cōstitutus: cū venerit illa patria: iam dom' erit: null' aduersari' temptabit vt tabernaculū vocet: nō pcedem' ad pugnādū: s̄ pmanebim' ad laudandū. **Q**uid em̄ dicit de illa domo: **B**eati q̄ habitāt in domo tua: in secula seculorū laudabūt te. **I**n tabernaculo

adhuc gemim<sup>9</sup>: in domo laudabim<sup>9</sup>. Qua-  
 re: Quia gemitus est pegrinantiu: lauda-  
 tio iam in patria comanentiu. **Hic primo**  
 querat tabernaculu deo Jacob. **Ecce**  
 audiui<sup>9</sup> eam in effrata: Quae ca: Se-  
 dem dñi. **Audiui<sup>9</sup> in effrata. Inueni-**  
**mus eam in campis saltuu.** Ibi au-  
 diuit: ibi inuenit. **An alibi audiuit et alibi i-**  
**uenit: Queram<sup>9</sup> qd sit effrata vbi audi-**  
**uit: ita queram<sup>9</sup> quid sit in campis saltuum**  
**vbi inuenit. Effrata verbu hebreum inter-**  
**pretatur latine speculum: sicut tradiderunt**  
**qui verba hebraea scripturis posita in aliaz**  
**lingua transfulerut: vt ad nos pueniret in-**  
**tellectus. Na ex hebraea transfulerut i gre-**  
**ca: et ex greca translata sunt nobis i latina.**  
**Fuerut em qui vigilarut in scripturis. Si g**  
**effrata speculu illa domus que inuenta est i**  
**campis saltuu: in speculo audita est. Spe-**  
**culu imaginē habet: omnis pphetia imago**  
**futurozu. Bonus g dei futura: in imagine**  
**pphetie pdicata est. Audiui<sup>9</sup> em illa in**  
**speculo: id est audiui<sup>9</sup> in effrata: inueni-**  
**mus i campis saltuu. Qui sunt campi sal-**  
**tuu: Campi siluaru. No em queadmoduz**  
**vulgo dicit: Salt<sup>9</sup> ille: verbi gratia: centu-**  
**rias habens tot: saltus pprie locus adhuc**  
**incultus et siluester dicit. Nam et quida co-**  
**dices in campis silue habent. Qui g erant**  
**capri saltuu: nisi gentes inculte: Qui erant**  
**campi saltuum: nisi vbi adhuc vepres erat**  
**idolatrie: Sic tamē quomō vepres ibi erat**  
**idolatrie: ibi inuenim<sup>9</sup> locum dño taberna-**  
**culu deo Jacob. Quod audiui<sup>9</sup> in effra-**  
**ta inuenimus in campis saltuu: qd pdica-**  
**tū est in imagine iudeis: manifestatū est i fi-**  
**de gentiu. ¶ Intraui<sup>9</sup> in taberna-**  
**cula ei<sup>9</sup>: Qui<sup>9</sup>: Boni dei Jacob. Qui**  
**intraut vt inhabitet: ipi sunt qui intraut vt**  
**inhabitent. In domu tuā vt inhabites in-**  
**tra: i domu dei vt inhabiter. Est eniz me-**  
**lior domin<sup>9</sup>: qui cum te ceperit inhabitare:**  
**beatū te facit. Nam si tu ab illo nō inhabi-**  
**teris: miser eris. In sua potestate esse vo-**  
**luit ille fili<sup>9</sup> qui dixit: Ba mibi partē patri-**  
**monij q me cōtingit. Bene seruabat apud**  
**patrē: ne cū meretricib<sup>9</sup> dissiparet. Accepit**  
**facta ē in ei<sup>9</sup> potestate: Profectus in regio-**  
**nem longinquā effudit omnia cū meretri-**  
**cibus: passus est tñ famē: recordatus ē pa-**  
**trē: reuersus ē vt pane saturer. Ergo in-**  
**tra vt inhabiteris: et non quasi tuus sis: sed**  
**illius. Intraui<sup>9</sup> i tabernacula ei<sup>9</sup>. Ado-**  
**rabimus in loco vbi steterut pede s**  
**eius. Qui<sup>9</sup> pedes: Boni: an ipsius do-**

mus domini: Bonus em domini est: vbi  
 dicit: que debet adorari. Adorabim<sup>9</sup> i loco  
 vbi steterunt pedes eius. **¶ Preter qd domū**  
 suā nō exaudit de<sup>9</sup> ad vitā eternā. Ille em  
 ad domū dei ptinet: qui est in caritate com-  
 paginatus lapidibus viuīs. **Qui aut car-**  
**itatē nō habuerit: ruina facit: et illo ruente**  
**dom<sup>9</sup> stat. Nemo em minef domui vbi esse**  
**quasi lapis cepit: si ruere voluerit quasi ali-**  
**quid domui noceat. Sic em supbierat et p-**  
**mus popul<sup>9</sup> iudeoz dicens: Neqz em frau-**  
**datur<sup>9</sup> est de<sup>9</sup> patrē Abraā cui pmisit tan-**  
**ta de semine eius: et faciebant omnia mala**  
**tanqz securi de pollicitatōne dei: quia non**  
**p illoz meritis qui scelera faciebant: sed p**  
**meritis Abrae parceret eis: et qualescūqz**  
**malos filios Abrae cōgregaret in domum**  
**suam ad vitam eternā. Sed quid Jobes:**  
**Generatio inquit viperarū: quando ad il-**  
**lum venerut ipsi filij Abrae vt baptizarent**  
**in aqua penitentie: non eis dixit: Genera-**  
**tio Abrae sed viperarum. Tales em erant**  
**quales quos imitabant. Nō filij Abrae: s**  
**filij Amozrei: Chananei: Bergesei: Jebu-**  
**sei: et omniū qui offenderut deū: ipozū filij**  
**erant: quia ipozū facta sectabant. Gene-**  
**ratio viperarū quis ostendit vobis fuge-**  
**re a ventura irā: Facite ergo fructū dignū**  
**penitentie: et ne dixeritis: patrem habemus**  
**Abraā. Potens est em deus de lapidibus**  
**istis suscitare filios Abrae. Nescio quos la-**  
**pides: tūc videbat i cāpis saltuu: vñ susci-**  
**tati sunt filij Abrae. Filij em magis q fidez**  
**imitati sunt: qz qui de carne nati sunt. Ne-**  
**mo ergo minetur domui dei: quasi dicat:**  
**Subtraho me: et ruet dom<sup>9</sup>. Bonū est em**  
**illi vt coedificet et habeat caritatem. Naz si**  
**ipe ruerit: stabit dom<sup>9</sup>. Itaqz fratres in his**  
**est dom<sup>9</sup> dei: quos pdestinavit et presciuit**  
**pseueraturos. De illis dictū est: vbi stete-**  
**runt pedes eius. Etenī qui non pseuerant:**  
**non stant pedes eoz in eis. Non sunt ergo**  
**ipsi ecclesia: non ipsi pertinent ad illud mō**  
**tabernaculu tunc domū. Sed vbi steterut**  
**pedes eius: Quoniā abūdauit iniquitas:**  
**refrigescit caritas multoz. In his in quib<sup>9</sup>**  
**caritas refrigescit: nō stāt pedes ei<sup>9</sup>. S; qd**  
**secutus est: Qui autem pseuerauerit vsqz**  
**in finem: hic saluus erit. Ecce in quib<sup>9</sup> ste-**  
**terunt pedes eius: in eo loco adora: id est**  
**de talibus esto in quibus steterunt pedes**  
**domini. Si autem de ipa domo intelligere**  
**volueris: vbi steterunt pedes dñi domus:**  
**pedes tui in christo stent. Tunc autem sta-**  
**bunt pedes: si perseueraueris in christo.**

Alia lra  
 t eum.

Alia lra  
 t eum.  
 t silue.

Alia lra  
 t Introibim<sup>9</sup>.  
 t tabernaculu.

Quid enim dicit de diabolo? Ille homicida erat ab initio: et in veritate non stetit. Diaboli ergo pedes non steterunt. Item de superbis quod dicit: Non veniat mihi pes superbie: et manus peccatorum non moveant me. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare. Ergo dominus dei: cuius pedes stant. Unde ille gaudens Jobes quod ait: Qui habet sponsam sponsum est: amicus autem sponsi stat et audit eum. Si non stat: non audit eum. Et gaudio gaudet propter vocem sponsi. Merito stat: quia propter vocem sponsi gaudet. Nam si propter vocem suam gauderet: caderet. Jam videtis quare ceciderunt: qui ad vocem suam gaudent. Amicus autem ille sponsi dicebat: Hic est qui baptizat. Quidam dicit: nos baptizamur: ad vocem suam stare gaudium non potuerunt: et non pertinent ad istam domum: de qua dicit: ubi steterunt pedes eius. **Exurge domine in requiem tuam.** Dominus dormienti dicit: exurge. Jam nostis quos dormiuit: et quis surrexit. Ipe enim quodam loco dicit in psalmo: Dormiui conturbatus. Bene illi dicit: Exurge domine in requiem tuam. Jam non conturbaberis: quia christus surgens a mortuis: iam non moritur: et mors ei ultra non dominabitur. Ipius est vox in alio psalmo: Ego dormiui et somnum cepi et exurrexi: quoniam dominus suscepit me. Ipe dormiuit: ipsi dicit: Exurge domine in requiem tuam. **Tu et arca sanctificationis tue.** Id est exurge: ut exurgat et arca sanctificationis tue quam sanctificasti. Ipe caput nostrum: arca eius: ecclesia eius. Surrexit prior: surgat et ecclesia. Non autem auderet sibi resurrectionem corpus promittere: nisi prius exurgeret caput. Exurge domine in requiem tuam: tu et arca sanctificationis tue. **Et corpus christi quod ex Maria natum est: intellectum est a quibusdam arca sanctificationis: ut hoc diceret: Exurge domine in requiem tuam: tu et arca sanctificationis tue: cum corpore exurge: ut palpent qui non credebant. Exurge domine in requiem tuam: tu et arca sanctificationis tue.** **Sacerdotes tui induantur iustitiam: et sancti tui letentur.** Le exurgente a mortuis: et eunte ad patrem: regale illud sacerdotum induat fide: quia iustus ex fide vivit: et accepto pignore spiritus sancti: letentur membra spe resurrectionis que precessit in capite. Eius enim apostolus dicit: Spe gaudentes. **Propter David servum tuum: non auertas faciem christi tui.** Hoc deo patri dictum est: Propter David servum tuum: non auertas faciem christi tui. Crucifixus est

dominus in Judea: crucifixus a iudeis: ab ipsis turbatus dormiuit. Inter quorum servitium manus dormiuit: ad eos iudicandos surrexit: Et dicit quodam loco: Excitata me redam illis: et reddidit: et redditur est. Nam quanta postea iudei passi sunt: occiso domino norunt ipsi: De ipsa civitate ubi illi occiderunt omnes expulsi sunt. Quid ergo? Etiam omnes de stirpe David perierunt: et de tribu iuda: Non. Nam crediderunt inde aliqui: et multa milia hominum crediderunt inde: et hoc iam post resurrectionem domini. Severunt ut crucifigerent: et postea ceperunt videre fieri miracula in nomine crucifixi: et plus contremuerunt tantum posse eius nomen: qui quasi inter manus eorum nihil poterat: et contuncti corde iam credentes diuinitatem occultam fuisse in illo quem ceteris simile hominibus putauerunt: et consilium petentes ab apostolis audierunt: Agite penitentiam: et baptizet unusquisque vestrum in nomine domini nostri Iesu christi. Ergo quia ad iudicandos eos a quibus crucifixus est surrexit christus: et auertit faciem suam a iudeis: et convertit ad gentes: tanquam rogatus deus propter reliquias israel: et dicit ei: Propter David servum tuum: non auertas faciem christi tui. Si palea damnata est: frumeta colligantur: Reliquie salve fiant: sicut dicit Esaias: Et plane facte sunt reliquie salve. Inde erant duodecim apostoli: inde plus quam quingenti fratres: quibus se dominus demonstravit post resurrectionem: inde tot milia baptizata: que precia rerum suarum ante pedes apostolorum ponebant. Ergo impletum est quod hic rogatus est deus. Propter David servum tuum: non auertas faciem christi tui. **Iuravit dominus david in veritate et non penitebit eum.** Quid est iuravit: Promissum pro seipso firmavit. Quid est non penitebit eum: Non mutavit. Non enim dolore penitentiae patitur deus: aut in aliquo fallit ut velit corrigere in quo erravit: sed quomodo hominem cum penitet mutare vult quod fecit: sic ubi audis: quia penitet deum mutationem ipsam spera. Aliter illam facit deus: quibus nomine penitentiae appelletur: aliter tu. Tu enim facis: quia erraveras. Ille autem facit: quia vindicat: aut quia liberat. Mutavit regnum Saul cum peniteret eum: sicut dictum est: Et in eodem loco ubi scriptura dicit: penituit eum. Ibi paulo post dicit: Non enim sic est ut homo ut peniteat eum. Quia ergo mutat opera sua pro incommutabile consilio suum: propter ipsam non consilij: sed operis mutationem penitere dicit. Hoc autem sic promissum: ut non muta-

Alia lra.  
t Surge.

Alia lra.  
t non habet.  
t veritate.  
t frustrabit.

Alia lra.  
t exultent.

ret. Quod dicit et illud: Juravit dominus et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech. Sic et hoc ita promissum est: ut non mutaretur: quia necessario futurum erat: et permansurum dixit: Juravit dominus David veritatem: et non penitebit eum. **Ex fructu ventris tui ponam super sedem tuam.** Poterat dicere: ex fructu femoris tui. Quare ex fructu ventris voluit dicere? Et illud quidem si diceret verum diceret. Sed significantius dicere voluit: ex fructu ventris: quia de femina natus est christus: quo vir non accessit. Quid ergo? Juravit dominus David veritatem: ex fructu ventris tui ponam super sedem tuam. **Si custodierint filii tui testamentum meum: et testimonia mea hec que docebo illos. Et filii eorum sedebunt usque in eternum super sedem tuam.** Si filii tui custodierint: et filii eorum sedebunt in eternum: meritum filijs pariter faciunt. Quid si filii ipsius custodierint: et filii eorum non custodierint? Quare ad meritum patrum promittitur beatitudo filiorum? Quid enim ait? Non ait: si custodierint filii tui: et filii eorum sedebunt in eternum: Non ait: si custodierint filii tui sedebunt super sedem tuam: et si custodierint filii eorum: et ipsi sedebunt super sedem tuam: Sed ait: Si filii tui custodierint: et filii eorum sedebunt super sedem tuam: nisi quia filios hic voluit intelligi fructum ipsorum? Si filii tui inquit custodierint legem meam: et mandata mea hec que docebo eos servauerint filii tui: et filii eorum sedebunt super sedem tuam: id est hic erit fructus eorum: ut sedeant super sedem tuam. **Modo enim fratres omnes qui laboramus in christo: omnes qui cōtemiscimus verba ipsius: qui quomodo cumque conamur facere voluntatem ipsius: et ingenui sumus petentes: ut adiuvet nos quo impleamus quod iubet: nunquid iam sedemus in illis sedibus beatitudinis que nobis promittuntur? Non: sed mandata tenentes speramus hoc futurum. Ipsa spes tanquam in filiis dicta est: quia hominis in hac vita vivens spes filii sunt: fructus filii sunt. Propterea et homines excusantes avariciam suam: dicunt se filiis suis servare quod servat: et nolentes dare inopi: pietatem nomine se excusant: quia filii eorum spes eorum sunt. Omnes homines enim qui secundum hunc seculum vivunt: spem suam dicunt filios generare et relinquere. Ideo nomine filiorum spem ipsam posuit et ait: Si custodierint filii tui testamentum meum: et testimonia mea hec que docebo illos: et filii eorum sedebunt in eternum super sedem tuam: id est tales fructus ha-**

bebunt: ut spes eos non fallat: ut illuc veniant quo sperant se venturos. **Modo ergo tanquam patres sunt homines spei future. Cum autem adepti fuerint quod sperant: filii sunt: quia illud quod adipiscunt pepererunt et generaverunt in operibus bonis: et hoc illis servat in posterum: quia et ipsa posteritas in filiis appellari solet. Aut si filios ipsos homines accipis: intellige et de ipsis dictum: Si custodierint filii tui testamentum meum: et testimonia mea hec que docebo illos: ut iste sit sensus: Si custodierint filii tui testamentum meum: et testimonia mea hec que docebo eos: et filii eorum: id est si custodierint: ut hic subdistinguas: et deinde inferas: sedebunt in eternum super sedem tuam: id est et filii tui et filii eorum: sed omnes si custodierint. Quid ergo si non custodierint? Perit promissio dei. Non. Sed ideo dictum est: et ideo promissum est: quia predicavit deus. Quid nisi credituros? Sed ne aliquis quasi minaretur promissis dei: et in parte sua vellet ponere quod promissit deus ut impleat: ideo ei iuravit et dixit: In quo ostendit: quia sine dubio venturum est. Quod ergo posuit ibi si custodierint? Ne iam gloriaris de promissis: et dimittas te non custodire. Tunc eris filius David si custodieris: si autem non: non eris filius David. Filii David promissit deus: Noli dicere: filius sum David si generas. Si videri illud non dicunt qui de ipsa stirpe nati sunt: imo dicunt illud: sed delirant. **Aperte enim dominus ait: Si filii Abrae estis facta Abrae facite. Inde illos negavit filios: quia facta non faciunt. Hos quod nos dicimus filios David que de eius stirpe non sumus secundum carnem: Restat ut filii non simus: nisi imitatio fidei: nisi colendo dei: sicut et ille coluit. Si ergo quod tibi per stirpem non speras: per facta non vis assequi: quod in te complebitur: quia sedebis super sedem David: Et si non in te complebitur: putas: quia non complebitur? Et quod invenit eam in campis saltuum: Et quod steterunt pedes eius: Qualiscumque ergo fueris: illa domus stabit. **Quoniam elegit dominus syon: et prelegit eam in habitationes sibi. Syon ipsa est ecclesia: ipsa est et illa hierusalem: ad cuius pacem curramus: que non in angelis: sed in nobis peregrinat: que ex parte meliore expectat partem reditura: vnde nobis ipse venerit que quotidie recitat. Ipsa civitas est syon quam prelegit deus. **Decretes mea in secula seculorum: Pax dei vobis sit: requies mea: ibi requiesco. Quatum nos amat deus fratres: ut quia nos requiescimus: se dicat requiescere. Non enim ipse aliqui turbat: aut sic requiescit: sed ibi se dicit requiescere: quia nos in illo requies habebimus?********

Alia lra  
t de

Alia lra.  
Teos.  
t in seculi.

Alia lra.  
t degit.

Alia lra  
t seculi

**Hic habitabo quonia p̄legi eas.**  
**U**idua eius benedicens bene  
 dicam: et pauperes eius saturabo  
 panibus. Omnis anima que itelligit se  
 desertam omni auxilio: nisi soli dei: vidua  
 est. Quomodo enim apostolus describit vidua?  
 Que autem vere vidua est et desolata: spera-  
 uit in dominum. Agebat autem de istis viduis  
 quas omnes dicimus in ecclesia. Bixerat  
 autem: que in delicijs agit viuens mortua est:  
 et non illam numerauit inter viduas. Descri-  
 bes autem viduas et sanctas: quid ait: Que  
 autem vere vidua est et desolata: sperauit in  
 domino: et persistit in precibus et obsecrationibus  
 nocte ac die. Ibi subiecit. Que autem in de-  
 licijs agit: viuens mortua est. Unde ergo  
 vidua: Quia non habet auxilium aliunde:  
 nisi solius dei. Ille que habent viros: qua-  
 si supbiunt de auxilio virosu. Deserte vi-  
 dent vidue: et robustius est auxilium earum.  
 Ergo tota ecclesia vna vidua est: siue in vi-  
 ris: siue in feminis: siue in coniugatis: siue in  
 maritatis feminis: siue in adolescentibus: siue  
 in senibus: siue in virginibus. **H**is ecclesia  
 vna vidua est: deserta in hoc seculo: si sen-  
 tit illud: si nouit viduitatem suam. Tunc enim  
 auxilium presto est illi: **N**one agnoscitis istam  
 viduam in euangelio fratres mei: cum dice-  
 ret dominus: oportere semper orare et non de-  
 ficere? **E**rat quidam iudex in ciuitate dixit: qui  
 nec deum timebat: nec homines reuerbaf: et  
 interpellabat eum quedam vidua quotidie  
 et dicebat: **V**idica me de aduersario meo: et  
 interpellando quotidie vidua fregit illum.  
**A**ut enim ipse iudex apud se: qui nec deum  
 timebat: nec homines reuerbaf: **E**t si deum  
 non timeo: nec homines erubescio: vel propter  
 tedium quod mihi facit ista vidua vindica-  
 bo eam. **S**i audiuit iudex malus viduam  
 ne tedium pateret: deus non audit ecclesiam  
 quam hortatur ut deprecetur. **I**tem pauperes eius  
 saturabo panibus. **Q**uid est fratres? **S**imus  
 pauperes et tunc saturabimur. **M**ulti presumen-  
 tes de seculo: et supbi christiani sunt: adorant  
 christum: sed non saturant. **S**aturati enim sunt:  
 et abundant in supbia sua. **D**e talibus dicit:  
**O**pprobrium eis qui abundant et despectio  
 supbis. **I**sti abundant: et ideo manducant:  
 sed non saturant. **E**t quid de illis dictum est  
 in psalmo: **M**anducauerunt et adorauerunt  
 omnes diuites terre. **A**dorant christum: ve-  
 nerant christum: supplicat christo: sed non sa-  
 turantur sapientia et iusticia ipsius. **Q**uare?  
**Q**uia non sunt pauperes. **P**auperes autem: id est

humiles corde: quanto plus esuriunt: tanto  
 plus manducant. **T**anto autem plus esuriunt:  
 quanto a seculo inanes sunt. **Q**ui plenus  
 est: quicquid illi daturus es respuit: quia ple-  
 nus est. **P**anem mihi esuriente: da mihi de quibus  
 dictum est: **B**eati qui esuriunt et sitiunt iustitiam: quam  
 ipsi saturabunt. **E**t erunt hi pauperes de quibus  
 modo dicit: **E**t pauperes eius saturabo panibus:  
 quia et in ipso psalmo ubi dictum est: **M**anducauerunt  
 et adorauerunt omnes diuites terre: dictum est illic  
 et de pauperibus: et per se eo modo qui et in isto psal-  
 mo: **E**dent pauperes et saturabunt: et lauda-  
 bunt dominum qui requirunt eum. **U**bi dictum est: **M**an-  
 ducauerunt et adorauerunt omnes diuites terre:  
**I**bi dictum est: **E**dent pauperes et saturabunt.  
**Q**uare quoniam diuites dicti sunt adorasse: satu-  
 rati non dicti sunt: quoniam autem pauperes dicti sunt:  
 saturati dicti sunt: **E**t unde saturati: **H**ec  
 saturitas fratres quilibet est: **D**eus ipse est pa-  
 nis: **P**anis ut lac fieret descendit ad terram: et ait  
 suis: **E**go sum panis viuus qui de celo descendi.  
**I**deo illic in psalmo: **E**dent pauperes et satura-  
 bunt. **D**e quo saturabunt: **A**udi quid se-  
 quitur: **E**t laudabunt dominum qui requirunt eum.  
**E**stote ergo pauperes: estote in membris illius vi-  
 due: non sit auxilium vestrum nisi in vno deo.  
**P**ecunia nihil est: non inde auxilium habebit.  
**M**ulti propter pecuniam precipitati sunt: multi propter  
 pecuniam perierunt: multi propter pecuniam multam  
 quasi sit a raptoribus. **T**uti erunt: si non haberent  
 quare quererent. **M**ulti de amicis potentioribus pre-  
 sumperunt: ceciderunt illi de quibus presumperunt:  
 et inuoluerunt eos qui de se presumperant. **R**e-  
 spicite exempla generis humani. **Q**uid ma-  
 gnum est quod vobis dicitur: **N**on solum de  
 scripturis ea loquimur: legite ea in orbe ter-  
 rarum: attendite non presumere de pecunia: de  
 amico hominis: de honore et iactantia seculi.  
**T**olle ista omnia: sed habes illa. **A**ge deo gra-  
 tias si contemnis illa: **S**i autem inflaris inde:  
 noli attendere quoniam eris preda hominum: iam diabolo  
 preda es. **S**i autem de his rebus non presumperis:  
 eris in membris illius vidue que est ecclesia: de qua dictum  
 est: **V**idua eius benedicens benedicam: eris et pauper:  
 de quibus dictum est: **E**t pauperes eius saturabo panibus.  
**A**liquis autem quod non est permittendum dicit:  
**I**nuenis pauperem supbum: et diuitem humilem: quoti-  
 die patimur tales. **A**udis pauperem quasi gemen-  
 tem sub diuite: et quasi potentior premit diues: tunc  
 illum humilem vides: aliquis nec tunc: sed et tunc sup-  
 bum: vnde vides quod esset: si aliquid haberet. **A**rgo  
 pauper dei in auro est: non in seculo. **P**rocedit  
 aliquis homo habens plenam domum: verberes terras:  
 multa preda: multum auri et argenti: nouit: quia

ipsis nō est p̄sumendū: hūiliat se deo: facit inde bene: ita cor ipsi⁹ erigitur ad deuz: vt nouerit quia nō solū nihil illi p̄sunt diuitie ip̄e: sed ⁊ impediūt pedes ip̄i⁹: nisi ille regat ⁊ ille subueniat: ⁊ nūerat inter paupes qui saturātur panibus: Inuenis aliū mendicū inflatū: aut ideo nō inflatū: quia nihil habet: querētem tamen vñ inflet: nō attendit deus facultatē sed cupiditatē: ⁊ iudicat eū scdm cupiditatē qua inbiat rebus tp̄alib⁹: nō scdm facultatē quā nō ei contigit adipisci. Unde em̄ de diuitib⁹: dicit apls. Diuitibus hui⁹ seculi p̄cipe nō supbe sapere: neq; sperare ī incerto diuitiaz: sed in deo viuo: qui nobis p̄stat omnia abundanter ad fruendū. Quid ergo faciunt de diuitijs suis? Sequit ⁊ dicit: Diuites sint in opibus bonis: facile tribuant cōmunicēt. Et vide q̄a hic paupes sūt: thesaurizent inq̄t sibi fundamentū bonū in futurū: vt apprehendant veram vitam. Cū apprehēderint: tunc erūt diuites. Quādo aut non eā adhuc habēt: nouerint se paupes. Ita fit vt omnes hūiles sancto corde: ⁊ in caritate germana cōstitutos: quicquid habuerint ī hoc seculo: inter pauperes suos numeret deus: quos saturat panibus. **Sacerdotes eius induam salutari: ⁊ sancti eius exultatione exultabunt.** Jam ī fine psalmi sumus: paululum aduertat caritas vestra. Sacerdotes eius induam salutari: ⁊ sancti eius exultatione exultabūt. Quis est salutaris noster: nisi christ⁹ noster: Quid ē ergo: sacerdotes eius induā salutari: Quotq̄t in christo baptizati estis: christū induistis. Et sancti eius exultatione exultabūt. Cū exultabūt: Cū: Exultatione: qz indui sūt salutari. Nō in se em̄ lux facti sunt: sed ī domino: nā erāt añ tenebre: Et ideo sbiecit. **Ibi suscitabo cornu Dauid:** Ut de christo presumat: Ipa erit altitudo Dauid. Cornu em̄ significat altitudinē. Et qualē altitudinē: Non carnalem. Ideo oīa ossa carne inuoluta sunt: cornu excedit carnē. Altitudo spūalis cornu est. Que autem altitudo spūalis est: nisi de christo p̄sumere: nō dicere: Ego facio: ego baptizo: sed hic est qui baptizat: Ibi ē cornu dauid: Et vt nouerit: qz ibi ē cornu dauid: attēdite qd sequat. **Parau lucernaz christo meo.** Que ē lucerna: Jam nostis dñi verba de Iobē. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucens. Et qd ait Iobes: Hic est q̄ baptizat. In h̄ ḡ exultabūt sc̄i: in h̄ exultabūt sacerdotes: qz omne

Alia lra  
t̄ Illuc pducē

qd ip̄oz bonū est: nō ē ip̄oz s̄ illi⁹: Et qz ille habēt potestātē baptizandi. secur⁹ accedit ad templū eius omnis q̄ accipit baptismū: quia nō homis: sed illi⁹ est in quo excitatū est cornu Dauid. **Sup ip̄m aut effloreat sanctificatio mea.** Sup quē: Super christū meū. Chusto em̄ meo: cum dicit: vox est patris qui dicit: Viduā eius benedicens benedicā: ⁊ paupes eius saturabo panib⁹. Sacerdotes eius induā salutari: ⁊ sancti eius exultatione exultabunt. Qui dicit: Ibi suscitabo cornu Dauid deus ē. Ipe dicit: Parau lucernā christo meo: qz ⁊ christus noster est: ⁊ christus patris. Christus noster est: cum saluat nos: ⁊ regit nos: quomō ⁊ dñs noster est: filius autē patris: christus aut ⁊ noster ⁊ patris. Nam si patris christ⁹ n̄ esset: nō diceret supi⁹: Prop̄ Dauid seruū tuū ne auertas faciem christi tui. Super ip̄m autē effloreat sanctificatio mea. Sup christū at̄ floreat: Nemo hōim sibi illā assumat: qz ip̄e sanctificat: alioq̄n nō erit verū: Sup ip̄m autē floreat sanctificatio mea. H̄a sanctificationis floreat. Sanctificatio ergo christi ī ip̄o christo: potestas sanctificationis dei in christo. Floreat em̄ qz dixit: ad gloriā vult p̄tinere. Cū em̄ florent arbores: tūc pulchre sūt. Ergo sanctificatio in baptismo. Cū floreat ⁊ claret: Cū cessit mūd⁹ huic p̄chritudini: Quia ī christo floreat. Nam pone illam in hominis potestate: quō floreat: quando omnis caro senū: ⁊ oīs claritas carnis vt flos senū:

Alia lra.  
t̄ Inimicos  
induā p̄fici

Explicit Tractatus de ps. CXXXI.  
Incipit Tractatus de ps. CXXXII.

Expositio psalmi.

**P**salms breuie est ⁊ valde notus: sed valde est nomiat⁹. **Ecce qz bonum ⁊ qz iocūdu:** habitare fratres in vnū. Ita sonus iste dulcis est: vt ⁊ q̄ psalteriū nesciūt: ip̄m versum cantēt. Tā dulcis est: qz dulcis ē caritas: q̄ facit fr̄es habitare ī vnū. Et h̄ quidē fr̄es nō indiget interpretatōe: aut expositiōe: qz bonū ⁊ qz iocūdu sit habitare in vnum. S̄ ea q̄ sequūt̄ habēt aliqd qd pulsantib⁹ apiaf. Verūtū vt ab isto vsu descēdat nobis intellect⁹ vnuerse texture psalmi: hoc primum etiā atq; etiā cōsiderem⁹: vtrū de omnib⁹ christianis dictū sit: qz bonū ⁊ qz iocūdu sit habitare fratres ī vnū: An aliqui sint certi atq; p̄fecti q̄ habitāt ī vnū: nec ad oēs p̄tineat ista b̄ndictio: sed ad quosdā a quibus tamē descendat ad ceteros. Ita enim